

Številka: 018-009/2022-6

Datum: 23. 2. 2022

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča kot predsednika senata ter mag. Gregorja Šebenika in Andraža Žvana kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Organiziranje nakupa letalskih kart in hotelskih storitev v Splošni bolnišnici Celje za obdobje štirih let*«, na podlagi zahtevka za revizijo ponudnika NOMAGO, storitve mobilnosti in potovanj, d.o.o., Vošnjakova ulica 3, Ljubljana, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Brezovec, o.p., d.o.o., Beethovnova ulica 7, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Splošna bolnišnica Celje, Oblakova ulica 5, Celje (v nadaljevanju: naročnik), dne 23. 2. 2022

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi naročnikova odločitev, kot izhaja iz dokumenta »*ODLOČITEV O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA*« z dne 4. 1. 2022.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške v višini 8.225,28 EUR v 15 dneh po vročitvi tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik izvaja odprti postopek za sklenitev okvirnega sporazuma z več gospodarskimi subjekti. Obvestilo o javnem naročilu je bilo na portalu javnih naročil objavljeno 15. 10. 2021 pod št. objave JN007096/2021-B01, ter 18. 10. 2021 v Uradnem listu EU, pod št. objave 2021/S 202-527916.

Naročnik je 6. 1. 2022 na portalu javnih naročil (pod št. objave JN007096/2021-ODL01 oz. JN007096/2021-ODL01P1) objavil »*ODLOČITEV O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA*« z dne 4. 1. 2022, iz katere izhaja, da bo okvirni sporazum skladno z razpisno dokumentacijo sklenil s tremi ponudniki, ki so glede na merila najugodnejši: (1) AGENCIJA OSKAR, d.o.o., Zasavska cesta 45D, Kranj, (2) PALMA, d.o.o., Lilekova ulica 5, Celje in (3) PROMO GLOBAL d.o.o., Dunajska cesta 156, Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudniki). Naročnik še pojasnjuje, da sta prva dva

navedena ponudnika po merilih prejela 100 točk, tretjenavedeni ponudnik 80 točk, vlagatelj pa 21,24 točke.

Vlagatelj je 17. 1. 2022 pravočasno vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila ter povrnitev priglašanih stroškov pravnega varstva. Zatrjuje, da so ponudbe izbranih ponudnikov nedopustne in bi morale biti izločene. Ponudniki so morali v obrazcu ponudbenega predračuna med drugim navesti strošek izdaje letalske vozovnice znotraj Evrope (SiE) brez DDV. Vsi izbrani ponudniki so za to postavko vpisali ceno 0 EUR. Vlagatelj poudarja, da naročnik nikakor ni mogel dodeliti navedenim ponudnikom maksimalnega števila točk po tem merilu (tj. 25 točk), saj pri ceni 0 EUR izračun točk ob uporabi formule iz razpisne dokumentacije (*»Ponudnikov SiE = (Najnižja ponujena cena brez DDV/ponudnikova cena brez DDV) * 25«*) sploh ni mogoč. Navaja še, da so prejete ponudbe med seboj tudi neprimerljive, saj je edino pri ponudbi vlagatelja bilo mogoče določiti skupno število oziroma seštevke točk, pridobljenih pri posameznem merilu. Naročniku očita kršitev načela transparentnosti, kar utemeljuje s tem, da naj bi se mu na odpiranju ponudb prikazale zgolj cene iz postavke *»1. Strošek izdaje letalske vozovnice znotraj Evrope (SiE) brez DDV«*, medtem ko cene za ostale postavke niso bile prikazane; enako naj bi bilo tudi v zapisniku o odpiranju ponudb, zato glede preostalih postavk in skupnega števila dodeljenih točk vsakemu od preostalih ponudnikov ni bilo mogoče preizkusiti naročnikove odločitve. Vlagatelj se opredeljuje tudi do odgovora naročnika v dopisu z dne 14. 1. 2022, s katerim je naročnik odgovoril na poziv za spremembo odločitve o oddaji javnega naročila, pri čemer kot bistveno poudarja, da iz razpisne dokumentacije ne izhaja, da najugodnejša ponudba prejme maksimalno število točk avtomatično, v smislu, da za takšno ponudbo ne bi bilo potrebno uporabiti formule, ter problematizira naročnikovo ravnanje, ko je pri izračunu točk v okviru spornega merila kot ponudbeno vrednost izbranih ponudnikov upošteval vrednost 0,01 EUR – naročniku očita, da ni imel nikakršne podlage, da bi ponujeno ceno samovoljno in nedopustno spreminjal ter v formulo vnašal spremenjene zneske.

Izbrani ponudniki se o zahtevku za revizijo niso izjasnili.

Naročnik je 25. 1. 2022 sprejel *»SKLEP«*, s katerim je zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljenega, hkrati pa je naročnik zapisal, da vlagatelj sam nosi stroške postopka. Ugotavlja, da vlagatelj ne ugovarja nobenemu od razlogov, ki jih zakon navaja kot pogoje za dopustnost ponudbe; tudi sam ni ugotovil nobenih razlogov, zaradi katerih ponudba ne bi izpolnjevala njegovih zahtev. Meni, da je zatrjevana neustreznost ponudbe glede na postavljena merila s strani vlagatelja popolnoma neargumentirana, taka morebitna neustreznost pa tudi nima pravne podlage za ugotovitev morebitne nedopustnosti. Zaradi tega, ker so ponudniki po citiranem merilu ponudili ceno 0 EUR, še ne pomeni, da je njihova ponudba neustrezna ali nedopustna. Formula (kot del razpisne dokumentacije) predstavlja pravno normo. V primeru nejasnosti je tako naročnik upravičen in dolžan lastno razpisno dokumentacijo presojati v okviru zapisanih pravil, vendar pa ob uporabi ene izmed dovoljenih razlag pravnih norm. Nesporno je, da je bila vlagateljeva ponudba izmed vseh štirih ponudb najmanj ugodna, saj je pri vseh merilih zbral enako ali pa manjše število točk od drugih ponudnikov. Tudi brez upoštevanja točkovanja po spornem merilu je bila ponudba vlagatelja tista, ki je zbrala najmanjše število točk. Če bi upoštevali, da so vsi ponudniki pri spornem merilu prejeli 0 točk, bi bila ponudba vlagatelja še vedno najmanj ugodna, saj je zbrala najmanjše število točk. Vlagatelj po citiranem merilu ne more prejeti več točk kot ostali ponudniki, saj je ponudil višjo ceno kot izbrani ponudniki. Naročnik meni, da je ob uporabi pravil za razlago pravnih norm (zlasti namenske in logične) treba ugotoviti, da je ponudba vlagatelja manj ugodna od ostalih treh ponudb, izbrani ponudniki pa so prejeli maksimalno število točk. Naročnik zavrača tudi očitek o neprimerljivosti ponudb, saj da je lahko brez vsakega dvoma ugotovil, da je ponudba vlagatelja manj ugodna od ponudb izbranih ponudnikov. Očitek vlagatelja o netransparentnosti postopka označuje za nedovoljenega, saj naj bi se nanašal na določila razpisne dokumentacije in ne na postopek – vlagatelj naj v tem delu naročniku sploh ne bi očital

kršitve v zvezi s postopkom, temveč mu očita, da je razpisno dokumentacijo pripravil tako, da se je na portalu eJN izpisala cena zgolj za eno postavko in ne za vse postavke ponudbenega predračuna.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 28. 1. 2022 in 18. 2. 2022 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je do navedb naročnika opredelil z vlogo z dne 27. 1. 2022. Navaja, da ne držijo navedbe naročnika, da ni ugovarjal nobenemu od razlogov, ki jih zakon navaja kot pogoje za dopustnost ponudbe, saj je v zahtevku za revizijo izrecno navajal, da ponudbe izbranih ponudnikov ne ustrezajo zahtevam oziroma merilom naročnika, ki jih je določil v razpisni dokumentaciji. Kot nerazumne in nelogične označuje navedbe naročnika, ki skuša prikazati, kot da nezmožnost izračuna točk in posledično seštevka le teh kot merila za izbiro najugodnejše ponudbe ne pomeni niti nedopustnosti ponudb niti tega, da ponudbe ne ustrezajo postavljenim merilom. Naročnik je nedvomno moral uporabiti formulo, ki jo je sam določil, saj ni navedel nikakršnega drugečnega načina izračuna točk. Vlagatelj prereka navedbe naročnika, da formula predstavlja pravno normo, ki se presoja v okviru ene izmed dovoljenih razlag pravnih norm; poudarja, da gre pri uporabi formule (le) za uporabo osnovnih računskih operacij. Števila točk v okviru spornega merila pri ponudbah izbranih ponudnikov sploh ni bilo možno izračunati ob uporabi formule in zato izbranim ponudnikom ni bilo mogoče dodeliti nobenih točk pri navedeni postavki, torej tudi 0 točk ne. Ponudb izbranih ponudnikov zaradi navedenega sploh ni bilo mogoče točkovati in aplicirati postavljeno merilo, zaradi česar bi morale biti ponudbe izločene kot nedopustne. Naročniku očita, da se sploh ni konkretizirano opredelil do navedb glede kršitve načela enakopravne obravnave ponudnikov, ter da v sklepu ni navedel, na kakšen način je, z uporabo formule, lahko izbranim ponudnikom dodelil maksimalno število točk, ob upoštevanju dejstva, da je izrecno priznal, da formula pri deljenju 0 z 0 ne da rezultata oziroma da matematično nedefiniran rezultat. Prereka tudi navedbe naročnika, da je očitke glede kršitve načela transparentnosti nedovoljen, ker naj bi se nanašal na določila razpisne dokumentacije. Kot problematično vlagatelj še izpostavlja, da se naročnik v sklepu sploh ni opredelil do navedb v zahtevku za revizijo glede naročnikovega odgovora v dopisu št. 23/2022/KR z dne 14. 1. 2022, predvsem do vlagateljevih navedb, da je naročnik ob preverjanju ponudb izbranih ponudnikov v formulo pri postavki Strošek izdaje letalske vozovnice znotraj Evrope (SiE) brez DDV samovoljno vstavil znesek 0,01 EUR, kar je nasprotju z razpisno dokumentacijo in nezakonito.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da ponudbe izbranih ponudnikov niso dopustne, ker so izbrani ponudniki kot ponudbeno ceno za eno od postavk navedli 0 EUR in tako izračun točk v okviru merila pri tej postavki ni mogoč.

»Dopustna ponudba« je skladno z 29. točko prvega odstavka 2. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Enako je navedel tudi naročnik pod točko »2. Dopustnost ponudbe« poglavja »II. PONUDBA« v »1. Povabil[u] in navodil[u] za oddajo ponudbe (OBR-1)« kot delu razpisne dokumentacije.

Naročnik skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 odda javno naročilo na podlagi meril ob upoštevanju določb 84., 85. in 86. člena ZJN-3 po tem, ko preveri, da so izpolnjeni pogoji iz točk a (tj. ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3) in b (tj. ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter izpolnjuje pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena).

Naročnik je v razpisni dokumentaciji pod točko »17. Ponudbena vrednost« poglavja »II. PONUDBA« v OBR-1 med drugim navedel:

»Naročnik bo sklenil okvirni sporazum s tremi ponudniki, katerih ponudba bo popolna, primerna in sprejemljiva ter bo dosegla najvišjo končno oceno v skladu z merilom ekonomsko najugodnejše ponudbe. To so ponudbe, ki pri ocenjevanju dosežejo najvišje število točk glede na merila za izbor ekonomsko najugodnejše ponudbe. Največje možno število prejetih točk je 100. Če bo ponudnikov s pravilnimi ponodbami manj kot tri, bo sklenjen okvirni sporazum z vsemi ponudniki, ki so oddali popolno ponudbo.

Končna ocena je seštevek točk pridobljenih pri posameznem merilu.

Merila za izbiro najugodnejše ponudbe so naslednja:

Ekonomsko najugodnejša ponudba na podlagi seštevka točk ($Pt = SiE + SiiE + Sm + Sk + R$), pridobljenih z merili:

1) *Strošek izdaje letalske vozovnice znotraj Evrope (SiE) brez DDV – največ 25 točk: strošek izdaje letalske vozovnice ostaja fiksni za obdobje enega leta. Po preteku enega leta se lahko cena usklajuje z indeksom rasti cen življenjskih potrebščin, vendar, ko ta kumulativno preseže 4 %, pri čemer je podlaga za izračun indeks, ki je uradno objavljen po preteku 12-ih mesecev. Nadaljnje usklajevanje se izvede, ko indeks ponovno kumulativno preseže 4 %. Ponudnik mora naročniku sam pisno predlagati spremembo cene.*

a) *nad 30 € = 0 točk*

b) *od 0 € do vključno 30 € = Ponudnikov SiE = (Najnižja ponujena cena brez DDV/ponudnikova cena brez DDV) * 25 [...]*«.

Nesporno med strankama je, enako pa potrjuje tudi vpogled v prejete ponudbe, da so izbrani ponudniki v obrazec predračuna (OBR-3) za postavko »Strošek izdaje letalske vozovnice znotraj Evrope (v EUR) brez DDV« navedli ceno 0 EUR, ter da je vlagatelj za to postavko navedel ceno 0,50 EUR.

Državna revizijska komisija ne more pritrditi vlagatelju v tem, da so ponudbe izbranih ponudnikov zaradi cene 0 EUR za sporno postavko nedopustne; vlagatelj očitke utemeljuje s sklicevanjem na to, da ponudbe »ne ustrezajo zahtevam naročnika, določenim v razpisni dokumentaciji« (str. 2 zahtevka za revizijo) oz. »ne ustrezajo zahtevam oziroma merilom naročnika, ki jih je določil v razpisni dokumentaciji« (str. 5 zahtevka za revizijo). Državna revizijska komisija ugotavlja, da razpisna dokumentacija ne vsebuje zahteve, ki bi ponudnikom prepovedovala določiti ponudbeno ceno za sporno (ali sploh katerokoli) postavko v višini 0 EUR – celo nasprotno: v citiranem delu razpisne dokumentacije glede meril je naročnik izrecno uredil tudi situacijo za primer, če ponudniki podajo ponudbeno ceno »od 0 € do vključno 30 €«, kar torej vključuje tudi ceno 0 EUR. Glede vlagateljeve navedbe, da ponudbe izbranih ponudnikov ne ustrezajo merilom naročnika, pa Državna revizijska komisija pojasnjuje, da ustreznost ponudbe merilom (kot to v bistvu navaja vlagatelj) ne predstavlja elementa dopustnosti ponudbe. Merila so element za vrednotenje in

medsebojno primerjavo ponudb; gre za razlikovalne znake med (dopustnimi) ponodbami, katerih izbira odraža naročnikovo presojo pomembnosti posameznih okoliščin, povezanih s predmetom ali izvedbo naročila (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-187/2014, 018-226/2014, 018-149/2019 in 018-023/2020). Ker so torej merila namenjena primerjavi med ponodbami, zato ta ne dajejo podlage za izločanje oz. zavrnitev ponudb.

Ne glede na to, da ni mogoče soglašati z vlagateljevimi očitki o nedopustnosti ponudb izbranih ponudnikov, pa vlagatelj zatrjuje tudi, da izračun točk pri spornem merilu v primeru ponudb izbranih ponudnikov ni mogoč oz. je nepravilen in ga sploh ni mogoče preizkusiti.

Vlagatelj s tem v zvezi najprej zatrjuje kršitev načela transparentnosti (6. člen ZJN-3), ker naj ne bi bil ustrezno seznanjen s ponudbenimi cenami preostalih ponudnikov. Državna revizijska komisija pri tem ne more slediti ugovorom naročnika o tem, da je očitek vlagatelja »*nedovoljen, saj se dejansko nanaša na določila razpisne dokumentacije in ne na postopek*« – naročnik po vsebini zatrjuje obstoj omejitve zahtevka za revizijo iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN, skladno s katerim se v (pred)revizijskem postopku ne presojujejo očitane kršitve, ki se nanašajo na vsebino objave, povabilo k oddaji ponudb ali razpisno dokumentacijo, če bi lahko vlagatelj ali drug morebitni ponudnik prek portala javnih naročil naročnika opozoril na očitano kršitev, pa te možnosti ni uporabil. Vlagatelj očitek se v tem delu ne nanaša na vsebino objave, povabilo k oddaji ponudb ali razpisno dokumentacijo, ampak na odpiranje ponudb, zapisnik o odpiranju ponudb ter na vsebino izpodbijane odločitve. Ob presoji izpostavljenega očitka Državna revizijska komisija vlagatelju sicer pritrjuje, da zapisnik o odpiranju ponudb z dne 30. 11. 2021 ne vsebuje navedbe vseh ponudbenih cen iz obrazca OBR-3, vendar je treba po drugi strani upoštevati, da je mogoče prek portala eJN dostopati in pregledati ponudbene predračune (na obrazcih OBR-3) vseh sodelujočih ponudnikov, iz tega pa torej tudi razbrati vse ponudbene cene vseh izbranih ponudnikov – vlagatelj niti ne zatrjuje niti ne dokazuje, da vpogled v ponudbene predračune ni bil mogoč.

Vendar pa je po drugi strani utemeljen očitek vlagatelja, da dodelitve točk po spornem merilu v obravnavanem primeru ni mogoče preizkusiti. Iz izpodbijane odločitve je razviden zgolj seštevek točk po vseh merilih za posamezno ponudbo, ni pa razvidno, kako je naročnik ocenjeval prejete ponudbe oz. kolikšno število točk je v okviru posameznega merila dodelil posamezni ponudbi. Iz izpodbijane odločitve ni razvidno niti, kakšne ponudbene cene je naročnik upošteval pri izračunu, na podlagi česar bi bilo (ob podanih formulah) mogoče preveriti pravilnost izračunov.

Načelo transparentnosti javnega naročanja, skladno s katerim mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku (prvi odstavek 6. člena ZJN-3), se nanaša na postopek oddaje javnega naročila kot celoto in znotraj tega zlasti na objave javnih naročil, dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in postopek odpiranja ponudb, ter je ključnega pomena za zagotavljanje učinkovitosti kot enega temeljnih načel pravnega varstva v postopkih oddaje javnih naročil (9. člen ZPVPJN v povezavi s 7. členom ZPVPJN). Načelo transparentnosti javnega naročanja odraža tudi določba tretjega odstavka 90. člena ZJN-3, skladno s katero mora odločitev o oddaji javnega naročila vsebovati:

- razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran, in v primeru iz sedmega, osmega in devetega odstavka 68. ZJN-3 tudi razloge za odločitev o neenakovrednosti oziroma da gradnje, blago ali storitve ne izpolnjujejo zahtev v zvezi z delovanjem ali funkcionalnostjo;
- značilnosti in prednosti izbrane ponudbe ter ime uspešnega ponudnika ali podpisnikov okvirnega sporazuma;
- razloge za zavrnitev prijave vsakega neuspešnega kandidata k sodelovanju;
- v primeru izvedbe pogajanj ali dialoga, kratek opis poteka pogajanj in dialoga s ponudniki.

Izpolnjena dolžnost naročnika, da obrazloži svojo odločitev o (ne)oddaji javnega naročila, zagotovi ponudnikom učinkovito uveljavljanje pravnega varstva, saj jim omogoči, da se seznanijo s poglavitnimi razlogi naročnikove odločitve, preverijo njihovo logično in pravno vzdržnost ter se na podlagi razumnosti sprejete odločitve po lastni presoji odločijo, ali jo bodo morebiti izpodbijali v postopku pravnega varstva. Da pa bi mogli ponudniki sprejeti odločitev o (ne)uveljavljanju pravnega varstva, morajo biti v zadostni meri seznanjeni s konkretnimi ter jasnimi (in ne le z abstraktnimi ter pavšalnimi) razlogi, ki so naročnika vodili pri sprejemu njegove odločitve.

V obravnavanem primeru je tako mogoče ugotoviti, da s tem, ko naročnik ni navedel, kako je ocenjeval prejete ponudbe oz. kolikšno število točk je v okviru posameznega merila dodelil posamezni ponudbi, niti kakšne ponudbene cene je sploh upošteval pri izračunu, ni na ustrezen način pojasnil, zakaj so bile ponudbe ocenjene kot so bile, posledično pa tudi ne prednosti ponudb izbranih ponudnikov pred vlagateljevo.

V posledici vsega navedenega je Državna revizijska komisija na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila naročnikovo odločitev, kot izhaja iz dokumenta »ODLOČITEV O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA« z dne 4. 1. 2022.

Državna revizijska komisija z namenom pravilne izvedbe postopka v razveljavljenem delu naročnika na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje konkretnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. Naročnik mora pri svojem ravnanju upoštevati, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku (prvi odstavek 6. člena ZJN-3), v primeru neoddaje javnega naročila pa mora upoštevati zlasti obveznosti, ki mu jih nalagajo določila 90. člena ZJN-3. Državna revizijska komisija izpostavlja, da mora naročnik tako odločitev o oddaji naročila kot tudi odločitev o neoddaji naročila ustrezno obrazložiti.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in v vlogi, s katero se je opredelil do sklepa o zavrnitvi zahtevka, zahteval tudi povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s prvim in tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 6.000,00 EUR;
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 3.000 točk (prva točka tar. št. 40 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 2.196,00 EUR;
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk, tj. 2.000 točk) v višini 40 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV znaša 29,28 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašeni stroškov za sestavo vloge z dne 27. 1. 2022, s katero se je vlagatelj opredelil do sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo, saj v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Navedbe v vlogi z dne 27. 1. 2022 niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve. Državna revizijska komisija

vlagatelju tudi ni priznala priglašenega presežka nad priznanimi stroški za izdatke v pavšalnem znesku po 11. členu OT, saj upoštevajoč skupno priznano vrednost storitve za njegovo priznanje ni pravne podlage.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju priznala stroške v višini 8.225,28 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti (prek portala eRevizija):

- vlagatelj,
- naročnik,
- izbrani ponudniki,
- RS, MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve.